

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/33/2022
Identifikačné číslo spisu:	6118288615
Dátum vydania rozhodnutia:	25.10.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Andrea Sedláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:6118288615.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Andrey Sedláčkovej v spore žalobcu: Teva Pharmaceutical Industries Ltd, 5 Basel St., 49131 Petach Tikva, Izrael, zast. JUDr. Andrea Kúš Považanová, advokátka, Elišky Peškové 735/15, 150 00 Praha 5, Česká republika, proti žalovanému 1/: Alvogen IPCo, S.ár. 1, 5 Rue Heienhaff, 1736 Senningerberg, Luxembursko, zast. JUDr. Tatiana Brichtová, advokátka, Grösslingová 6-8, 811 09 Bratislava a proti žalovanému 2/: 4 Life Pharma SK s.r.o., Stará Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 44 130 625, zast.: HARŠÁNY advokáti, s.r.o., Hlavná 31/15, 917 01 Trnava, IČO: 50 481 355, o zdržanie sa porušovania práv z patentu a o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 41CoPv/5/2021-1259 zo dňa 19. mája 2021, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 41CoPv/5/2021-1259 zo dňa 19. mája 2021 z r u š u j e a v e c v r a c i a Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) uznesením č. k. 41CoPv/5/2021-1259 zo dňa 19. mája 2021 odmietol odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 10CbPv/15/2018-1205 zo dňa 8. decembra 2020 podľa § 386 písm. b/ C. s. p. ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd uviedol, že žalobca podal proti uzneseniu prvoinštančného súdu (proti výroku, ktorým súd uložil žalobcovi povinnosť nahradiť štátu trovy spojené s prekladom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v rozsahu 100 % - pozn. dovolacieho súdu) odvolanie prostredníctvom advokátky, právnej zástupkyne, ktorej nebola udelená plná moc na zastupovanie kvalifikovaným spôsobom. Uviedol, že v súdnom spise sa síce nachádza plnomocenstvo udelené žalobcom (č. l. 53) pre JUDr. Andreu Kúš Považanovú, avšak nejde o originál plnomocenstva, ani o plnomocenstvo, ku ktorému by bola pripojená osvedčovací doložka, alebo ktoré by bolo podpísané žalobcom elektronicky s kvalifikovaným elektronickým podpisom. Odvolací súd ďalej

uviedol, že zo súdneho spisu vyplýva, že prílohou žaloby žalobcu bolo aj plnomocenstvo udelené žalobcom JUDr. Andrei Kúš Považanovej, pričom ide o naskenovaný PDF súbor, ku ktorému nebola pripojená osvedčovací doložka o zaručenej konverzii. Uvedené plnomocenstvo bolo síce autorizované - podpísané zaručeným elektronickým podpisom Andrei Kúš Považanovej, splnomocnencom, avšak neobsahuje autorizáciu, zaručený elektronický podpis splnomocniteľa (žalobcu), pričom iba autorizácia splnomocniteľom preukazuje autenticitu splnomocniteľa ako osoby, ktorá splnomocnenie udelila. Odvolací súd právne vec posúdil podľa § 35 ods. 1 písm. b/, ods. 2, § 36 ods. 3 zákona č. 305/2013 Z. z. o e-Governmente.

3. Keďže išlo o odstrániteľný nedostatok podmienky konania, odvolací súd uložil povinnosť súdu prvej inštancie, a to odstrániť nedostatok plnomocenstva v konaní. Podľa vyjadrenia odvolacieho súdu žalobca napriek výzve okresného súdu č. k. 10CbPv/15/2018-1249 zo dňa 23. februára 2021 uvedený nedostatok plnomocenstva neodstránil v stanovenej lehote, pričom bol poučený o možných následkoch odmietnutia odvolania.

4. Odvolací súd tak dospel k záveru, že nemôže prihliadať na úkon podaného odvolania zo strany žalobcu jeho právnou zástupkyňou, ktorá nemá riadne udelené plnomocenstvo pre zastupovanie v konaní, a preto odvolanie podľa § 386 písm. b/ C. s. p. odmietol ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

5. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal v zákonnej lehote žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne dovolanie, pričom prípustnosť dovolania vyvodzoval z § 420 písm. f/ C. s. p.

6. Žalobca v dovolaní uviedol, že v reakcii na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 10CbPv/15/2018-1249 zo dňa 23. februára 2021, ktorým bol vyzvaný na odstránenie väd plnomocenstva, predložil prostredníctvom JUDr. Považanovej dňa 11. marca 2021 podanie označené ako „Predloženie plnej moci s doložkou o konverzii“, ktorého prílohou bola plná moc zo dňa 13. septembra 2018 od žalobcu pre JUDr. Považanovú v elektronickej podobe s doložkou osvedčujúcou konverziu do elektronickej podoby. Žalobca tak v lehote stanovenej súdom odstránil prekážku nedostatku plnomocenstva pre JUDr. Považanovú. Dovolateľ namietal, že krajský súd k plnej moci predloženej dňa 11. marca 2021 neprihliadol. V napadnutom uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici nie je žiadna zmienka o predmetnom podaní zo dňa 11. marca 2021, z čoho vyplýva, že krajský súd dospel k záveru o neodstránení nedostatku plnomocenstva bez toho, aby sa zaoberal podaním zo dňa 11. marca 2021. Samotná skutočnosť, že krajský súd v napadnutom uznesení neprihliadol k predloženej plnej moci a predloženou plnou mocou sa ani nezaoberal pri svojom rozhodovaní v odvolacom konaní, predstavuje podľa názoru dovolateľa zakázaný arbitrárny postup krajského súdu, spôsobuje nepreskúmateľnosť napadnutého uznesenia a predstavuje porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces.

7. Dovolateľ ďalej uviedol, že zo záveru krajského súdu o nepredložení plnej moci udelenej kvalifikovaným spôsobom JUDr. Považanovej vyplýva, že doručovanie súdnych rozhodnutí JUDr. Považanovej v tomto konaní nemalo žiadne právne účinky. Všetky rozhodnutia, ktoré neboli doručené priamo žalobcovi alebo jeho oprávnenému právnenému zástupcovi, ktorým podľa záveru krajského súdu nebola JUDr. Považanová, nie je možné považovať za riadne doručené žalobcovi ako strane súdneho konania. Takýto postup okresného a krajského súdu predstavuje odňatie práva žalobcu konať v tomto súdnom konaní a porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces.

8. Žalobca tiež poukázal na skutočnosť, že všetky úkony vykonané v tomto konaní, boli urobené prostredníctvom JUDr. Považanovej. Okresný a krajský súd prihliadli ku všetkým podaniam žalobcu učeným prostredníctvom JUDr. Považanovej od podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 15. júna 2018 až do podania odvolania dňa 6. januára 2021, ku ktorému súdu neprihliadli. V dobe od podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 15. júna 2018 až do podania odvolania dňa 6. januára 2021 nedošlo pritom k žiadnej zmene plnej moci udelenej JUDr. Považanovej, ktorá bola predložená spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. Podľa mienky dovolateľa arbitrárny

výber, ku ktorým podaniam bude krajský a okresný súd prihliadať a ku ktorým nie v dobe podania odvolania žalobcu, je v rozpore so zásadou právnej istoty a predstavuje porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces.

9. V ďalšej časti dovolania žalobca vyjadril nesúhlas s uloženou povinnosťou nahradiť štátu trovy spojené s prekladom do anglického jazyka, ktorému rozumie žalovaný 1/ a uviedol právnu argumentáciu.

10. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti žaloba navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, podľa § 35 C. s. p. po zistení, že dovolanie podal včas žalobca zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

12. Dovolateľ prípustnosť podaného dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., v zmysle ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Ustanovenie § 420 C. s. p. zakotvuje prípustnosť dovolania v alternatíve buď proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, t. j. proti rozhodnutiu majúcejmu hmotnoprávny charakter, alebo proti rozhodnutiu, ktoré síce nemá charakter rozhodnutia o materii konania, t. j. nejde síce o rozhodnutie vo veci samej, ale ide o rozhodnutie, ktorým odvolací súd o danej otázke rozhodovanie končí inak ako meritórnym (hmotnoprávnym) rozhodnutím vo veci samej. Za rozhodnutie, ktorým sa konanie pred odvolacím súdom o danej otázke končí, teda možno považovať rozhodnutie, ktorým odvolací súd rozhodol o odvolaní inak ako jeho vecným prejednaním (t. j. rozhodnutie o odmietnutí odvolania alebo o zastavení odvolacieho konania), rozhodnutie odvolacieho súdu o zastavení konania z dôvodu späťvzatia žaloby po rozhodnutí prvostupňového súdu a pred rozhodnutím odvolacieho súdu (§ 370 C. s. p.) a uznesenie, ktorým odvolací súd potvrdil alebo zmenil prvostupňové uznesenie o otázke, ktorej vyriešenie sa týmto uznesením končí, pričom spravidla pôjde o uznesenia odvolacieho súdu, ktorými rozhodol o odvolaní proti uzneseniam podľa § 357 C. s. p., ktoré síce možno v dovolacom konaní preskúmať z dôvodov zmätočnosti uvedených v § 420 C. s. p., avšak z dôvodov zásadnej právnej významnosti sú v zmysle § 421 ods. 2 C. s. p. z prieskumu dovolacím súdom vylúčené. Podľa § 357 písm. m/ C. s. p. jedným z uznesení, proti ktorým je prípustné odvolanie a ktoré sú tak v danej ním riešenej otázke s konečnou platnosťou preskúmateľné v rámci odvolacieho konania, je aj uznesenie, ktorým prvoinštančný súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania, takže rozhodnutie odvolacieho súdu o tomto odvolaní je v otázke nároku na náhradu trov konania rozhodnutím konečným (ktorým sa konanie v tejto otázke nároku končí), a teda ho možno považovať za rozhodnutie preskúmateľné v dovolacom konaní z dôvodov zmätočnosti ako rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (I. ÚS 275/2018, in č. 74/2018 Zbierky nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky). Totožne Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel v uznesení sp. zn. 1VOBdo/2/2021 zo dňa 29. septembra 2021 k právnomu záveru, že rozhodnutím, ktorým sa konanie pred odvolacím súdom o danej otázke končí pre účely posudzovania väd zmätočnosti v zmysle § 420 C. s. p., je aj rozhodnutie, ktorým odvolací súd rozhodol o odvolaní proti výroku o náhrade trov konania. S poukazom na uvedené má preto dovolací súd v posudzovanej veci zato, že v prípade rozhodnutia odvolacieho súdu o povinnosti nahradiť trovy štátu uloženej strane sporu ide o rozhodnutie, ktorým odvolací súd o danej otázke rozhodovanie končí.

14. Žalobca v dovolaní namietal nepreskúmateľnosť napadnutého uznesenia odvolacieho súdu a súčasne porušenie jeho práva na spravodlivý proces, keď uviedol, že v reakcii na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 10CbPv/15/2018-1249 zo dňa 23. februára 2021, ktorým bol vyzvaný na odstránenie väd plnomocenstva, predložil prostredníctvom JUDr. Považanovej dňa 11. marca 2021 podanie označené ako „Predloženie plnej moci s doložkou o konverzii“, ktorého prílohou bola plná moc zo dňa 13. septembra 2018 od žalobcu pre JUDr. Považanovú v elektronickej podobe s doložkou

osvedčujúcou konverziu do elektronickej podoby, avšak krajský súd k plnej moci predloženej dňa 11. marca 2021 neprihliadol a v napadnutom uznesení nie je ani žiadna zmienka o predmetnom podaní zo dňa 11. marca 2021.

15. V dotknutom spise sa na číse listu 1376 - 1381 nachádza elektronické podanie označené ako „predloženie plnej moci“, ktorého súčasťou je plná moc zo dňa 13. septembra 2018, doložka o konverzii dokumentu a samotné podanie žalobcu podpísané JUDr. Kúš Považanovou v znení: „dňa 2. marca 2021 bolo navrhovateľovi doručené uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10CbPv/15/2018-1249 zo dňa 23. februára 2021, v ktorom Okresný súd Banská Bystrica vyzval navrhovateľa, aby v lehote 10 dní doplnil podanie doručené Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 13. júna 2018 o plnomocenstvo, na základe ktorého je právny zástupca žalobcu oprávnený zastupovať žalobcu v tomto súdnom konaní, ktorého predmetom je ochrana žalobcových práv z jeho európskeho patentu č. EP 2 949 335; navrhovateľ týmto v súdom stanovenej lehote predkladá plnú moc s doložkou o konverzii do elektronickej podoby, ktorú udelil svojmu právnomu zástupcovi pre zastupovanie vo veciach týkajúcich sa patentov v Slovenskej republike“. Pre úplnosť je potrebné poznamenať, že podľa výsledku informatívneho overenia podpisov a pečatí v elektronickej správe označil odosielateľ správy ako značku súdu „12CbPv/18/2017“.

16. Napriek nesprávnemu označeniu konania v predmete elektronického podania, z obsahu samotného podania je zrejmé, že sa týka konania sp. zn. 10CbPv/15/2018, v ktorom Okresný súd Banská Bystrica vyzval žalobcu na odstránenie väd podania, nakoľko v záhlaví podania, ako aj v texte podania, je uvedená spisová značka 10CbPv/15/2018.

17. Keďže odvolací súd vo svojom rozhodnutí nereflektoval na vyššie uvedené elektronické podanie žalobcu, je možné považovať jeho záver o neodstránení nedostatkov plnomocenstva a o nemožnosti prihliadať na úkon odvolania zo strany žalobcu jeho právnu zástupkyňou minimálne za predčasný. Dovolací súd súčasne poznamenáva, že postup odvolacieho súdu je zmätočný, keď odvolací súd na jednej strane konštatuje neodstránenie nedostatkov plnomocenstva a (z uvedeného dôvodu) nemožnosť prihliadať na úkon odvolania zo strany žalobcu jeho právnu zástupkyňou a na strane druhej o takomto odvolaní rozhoduje.

18. Dovolací súd ďalej poznamenáva, že sudy nižšej inštancie s právnu zástupkyňou žalobcu JUDr. Kúš Považanovou riadne komunikovali a všetky procesné úkony žalobcu spísané JUDr. Kúš Považanovou akceptovali. JUDr. Kúš Považanová teda nemala najmenší dôvod pochybovať, že jej zastupovanie ako advokátky nie je procesne problematické.

19. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach (I. ÚS 139/2002, II. ÚS 154/2008) uviedol, že prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov C. s. p. a nadmerný tlak na dopĺňanie takých náležitostí do procesných úkonov účastníkov, ktoré nemajú základný význam pre ochranu zákonnosti, nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu. Za nesprávny úradný postup, ktorým možno strane sporu odňať možnosť konať pred súdom, sa považuje aj odmietnutie podania, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania, hoci pre také rozhodnutie neboli splnené podmienky, pretože sa tým strane sporu bráni v realizácii procesného práva domáhať sa na súde ochrany práva, ktoré bolo ohrozené alebo porušené (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 21. februára 1975 vo veci Golder proti Veľkej Británii, sťažnosť č. 4451/70).

20. Pri posúdení toho, či rozhodovanie súdov je zaťažené prílišným, či nadmerným formalizmom, je nevyhnutné prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, pričom k porušeniu práva na prístup k súdu dôjde v prípade, že stanovené pravidlo prestane slúžiť cieľu právnej istoty a riadnemu výkonu spravodlivosti a stane sa z neho bariéra znemožňujúca strane sporu prejednať jej spor meritorne pred príslušným súdom (III. ÚS 405/2021, obdobne rozsudok Veľkej komory z 3. decembra 2009 vo veci Kart proti Turecku, sťažnosť č. 8917/05).

21. Vzhľadom na skutočnosť, že dovolací súd posúdil dovolanie dovolateľa ako dôvodné pre naplnenie

dovolacieho dôvodu podľa § 431 ods. 1 C. s. p., napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 41CoPv/5/2021-1259 zo dňa 19. mája 2021 v zmysle § 449 ods. 1 C. s. p. zrušil a v zmysle § 450 C. s. p. vrátil vec Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.

22. V ďalšom konaní je odvolací súd viazaný právnym názorom dovolacieho súdu vysloveným v tomto uznesení (§ 455 C. s. p.). V novom rozhodnutí rozhodne odvolací súd aj o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

23. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.